

Til Udvalget for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
Fax: +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Taastrup, den 17. juni 2013
Sag 20-2013-00474- Dok. 122424/kwk

I forlængelse af Danske Handicaporganisationers (DH) foretræde for Udvalget for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser d. 11. juni 2013, vil jeg med denne henvendelse gøre Udvalget opmærksom på vores store bekymring for, at SU-reformen i den foreslåede form (Lovforslag nr. L 225 og L 226) bliver et alvorligt tilbageslag for personer med handicap.

For unge mennesker er uddannelse den bedste vej til fremtidig selvforsørgelse og aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet. Det gælder også for personer med handicap. Der er heldigvis bred opbakning til, at børn med handicap/særlige behov skal inkluderes i grundskolen. Hvis de samme børn efterfølgende skal kunne fortsætte på ungdomsuddannelser og senere på videregående uddannelser, kræver det også her nogle inkluderende rammer inden for det almindelige uddannelsessystem, der blandt andet er fleksible, således at der kan tages de nødvendige, individuelle hensyn. Samtidigt skal både selve indholdet og forløbet i uddannelsen være så normalt som muligt, da det i høj grad er det, virksomhederne efterspørger. Når jeg derfor taler for nogle mere fleksible rammer for personer med handicap, drejer det sig i høj grad om behovet for at kunne studere på "nedsat tid", på samme måde, som arbejdsmarkedet giver mulighed for at ansætte personer med handicap på særlige vilkår, fx ved at kunne gennemføre studiet med fx 20 i stedet for 30 ECTS-point pr. semester. Det mener jeg er helt oplagt, at en ny reform af SU-systemet tager højde for.

Desværre går det i den stik modsatte retning, idet rammerne på de videregående uddannelser, med de fremlagte lovforslag, vil blive mere rigide i stedet for fleksible. Det skyldes især kravet om fremdrift på studiet (obligatorisk gennemførelse af fag og prøver svarende til 60 ECTS-point årligt), som vil gøre det vanskeligere for personer med handicap at tage en uddannelse. For der gives ikke mulighed for undtagelse eller dispensation fra reglerne, hvis den studerende som følge af sit handicap ikke kan gennemføre studiet på normeret tid. Så hvis den studerende ikke kan leve op til disse krav – og enten dumper en eksamen eller undlader at gå op (hvilket tæller som et brugt forsøg), vil konsekvensen være, at vedkommende bliver udmeldt studiet.

I 2004 blev handicaptillægget til SU indført. Formålet med dette var, som Morten Østergaard rigtigt skriver i sit svar på spørgsmål 4, om henvendelsen fra SupayoPasbo (Lovforslag nr. L 225 – bilag 5): *"Formålet med at indføre handicaptillægget på de videregående uddannelser var at afskaffe det såkaldt dobbelte optag og dermed ligestille studerende med handicap med andre studerende med hensyn til frit valg af uddannelse. Det dobbelte optag bruges som betegnelse for den situation, hvor man både skal optages på en*

uddannelse og samtidig godkendes af en kommune til støtte efter revalideringsbestemmelserne. Kommunen skal blandt andet vurdere, at den pågældende uddannelse er den hurtigste vej til selvforsørgelse”.

DH mener, at afskaffelsen af det dobbelte optag var et meget positivt skridt, der bidrog til en større grad af normalisering af studerende med handicap i uddannelsessystemet. Derfor undrer og ærgrer det os også, at Morten Østergaard samtidigt i adskillige andre sammenhænge, fx som svar på spørgsmål nr. 3 (Lovforslag nr. L 225 bilag 3) vedr. DH's henvendelse (jf. L 225 – bilag 2), netop henviser studerende med handicap til revalideringssystemet i de tilfælde, hvor de som følge af deres handicap ikke er i stand til at gennemføre en uddannelse på normeret tid. I forbindelse med godkendelse af et revalideringsforløb, indgår socioøkonomiske og uddannelsesmæssige forhold, ligesom også efterfølgende beskæftigelsesmuligheder indgår i kommunens vurdering. Lovgivningen er her for stram og derved er vi tilbage ved et system med dobbelt optag for studerende med handicap, der således både skal kvalificere sig til optagelse på almindelig vis og dernæst overbevise den kommunale sagsbehandler om at godkende et uddannelsesønske som et revalideringsforløb. Det er stik imod intentionerne med indførelsen af handicaptillægget og jeg finder det stigmatiserende og uværdigt. Jeg har meget svært ved at forstå, hvordan det giver mening.

Jeg vil gerne slå fast, at jeg selvfølgelig ikke mener, at dette skal gælde alle studerende med handicap. Langt de fleste er i stand til at gennemføre på normeret tid. Så ud af de over godt 200.000 studerende, der modtager SU på videregående uddannelser, vil det være en meget lille procentdel, der vil have behov for mere fleksible rammer, eventuelt i kombination med tildelingen af et handicaptillæg. Det er muligt at afgøre ift. den enkelte studerende. Mit bedste bud vil være, at det vil dreje sig om 6000-8000 personer, hvilket udgør ca. 3 pct. af de studerende på videregående uddannelser.

Og det bedste er, at det ikke kommer til at koste mere. Tvært imod vil det være en god samfundsøkonomisk investering i et godt arbejdsliv og selvforsørgelse, hvis man giver denne gruppe studerende mulighed for at gennemføre en uddannelse på mere fleksible vilkår men inden for rammerne af SU-systemet. Ydelsen som studerende på revalidering vil være højere en SU'en. Og hvis en person med handicap bliver udmeldt af studiet på grund af for langsom gennemførelse, vil vedkommende formodentlig overgå til kontanthjælp, som også er højere end SU (kr. 10.300 for udeboende over 25 år). Spørgsmålet er, om det er samfundsøkonomisk fornuftige, gode eller værdige alternativer?

Jeg mener, at Ministereren med de fremsatte lovforslag, der knytter sig til SU-reformen, er på gale veje. Jeg håber derfor, at Udvalget vil sikre, at vi igen kommer på ret kurs, så vi sikrer studerende med handicap lige vilkår i det danske uddannelsessystem.

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'SL' followed by a stylized flourish.

Stig Langvad
Formand